

Explanatio sancti Thome

tanto magis multiplicabantur et crescabantur. Sic ergo conuenit huic episcopatu multas tribulationes passi steterunt fortis.

Aideamus ergo textum.

Capitulum primum.

Datus et Siluanus et Timotheus: ecclesie thessalonicensium in deo patre nostro et domino Iesu Christo gratia vobis et pax. Gratias agimus deo semper pro omnibus vobis memoria vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione: memor res opis fidei vestre et laboris et charitatis et sustentationis speci domini nostri Iesu Christi ante deum et patrem nostrum. Scientes fratres dilecti a deo electionem vestram: quod euangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum: sed et in virtute et in spiritu sancto et in plenitudine multa: sicut scitis quod es fuerimus in vobis propter vos. Et vos imitatores nostri facti estis et domini excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio spissantem: ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in macedonia et in achaia. Vobis enim dissimilat sermo domini non solus in macedonia et in achaia: sed et in omni loco fides vestra quae ad deum perfecta est. ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui. Christus enim de nobis annunciant quale introitum habuerimus ad vos. et quod conuersi estis ad deum a simulacris servire deo viuo et vero et expectare filium eius de celis quem suscitavit ex mortuis Iesum qui eripuit nos ab ira ventura.

Et ideo apostolus vult munire hanc ecclesiam contra tribulaciones et primo contra tribulaciones presentes. Et hoc in prima epistola Secundo contra futuras tempore antixpi: et hoc in secunda Prima dividitur in salutationem et epistolarem narrationem ibi. Gratias agimus tecum. Tertio tangit psonas salutantes. Secundo ecclesia salutata. Tertio bona optata. Notandum est autem quod quia vbi non delinquimur oportet pars secundum. ideo quod istis bonis scribit non facit mentionem officio suo: sed solus de nomine humilitatis. Capitulo 7. Et innumerebiles honestas per manus illius. Et adiungit duos qui eis predicauerunt cum eo scilicet Siluanus qui est syllas et thymotheus unum quem circicebat et dicit Eccl. 16. Salutat autem ecclesiam quem est congregatio fidelium. Et hoc in deo propter eum non non Iesu Christo id est in fide trinitatis et divinitatis et humilitatis Christi: quod in horum cognitio erit nostra beatitudo. Tertio autem personam patris et filii incarnati in quibus intelligitur spiritus sanctus qui est nexus amboꝝ. Bona optata sunt gratia que est principium omnium bonorum. Capitulo 15. Gratias dei sum id quod sum. Et pax quae est finis quod sum est pax quoniam appetitus totaliter pacat. Deinde cum dicit. Gratias agimus tecum. Incipit epistolari narratio: et primo commendat eos de ppterita pseuerantia. Secundo monet eos ad bene agendum in futuro. 4. cap. ibi. Decetereo tecum. Ita primo agit gratias universaliter de bonis eorum. Secundo ea commemorat in speciali ibi. Scientes fratres tecum. Circa primum duo facit: quod primo ponit gratiarum actionem. Secundo ei materialia ibi. Memor tecum. Ita primo propter eis gratias agit. Secundo propter eis orat ibi. Memor vestri tecum. Quantum ergo ad primum dicit tria quod

debent esse in gratia actione: primo quod sit ordinata secundum ad deum Ideo dicit. Gratias agimus deo. Propterea gratia et gloriam dabit dominus. Iacob 1. Omne datum optimum et omne donum perfectum deservit descendens a proximo lumini tecum. Item alia duia quod semper. Item universalis ibi. Pro oblatione vobis infra. In omnibus gratias agite tecum. Deinde orat propter peccatis. Memor tecum. Quasi dicat. Quandocumque oratio habeo vos in memoria. Propterea Simeon intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis tecum. Deinde cum dicit. Memores operum tecum ponit bona de quibus gratias agit secundum fidem: quod est charitate: primo Cor. 13. Hoc autem manifeste fides spes caritas tria haec tecum. Ideo premitur quod est substantia speranday rerum tecum. Accedente enim ad deum oportet credere tecum. Hebreus 11. Hec autem non est sufficientis nisi habeat operationem et laborem. Et ideo dicit. Operis vestri et laboris Jacob 2. Fides sine operib[us] mortua est. Ideo quod que in laborando propter ipsum deficit nihil valit. Lucas 8. Ad tempus credunt: in tempore temptationis recedunt ideo dicit. Operis et laboris: Quasi dicat. Memores vestre operantis et laborantis. Ita charitatis cuius operibus abundabant. infra. 4. De charitate fraternali secundum. Item spes que facit patienter sustinere adversa. No. 12. Spes gaudentes tribulatione patientes. Et sustinente quam spes facit. Iacob 5. Patientiam vobis audiatis tecum. Spes inquit domini nostri id est quam habemus de Christo vel quam Christus dedit nobis. I. Petrus 1. Regeneravit nos in spem veniam tecum. Hec spes est ante deum non ante oculos hominum. Matheus 6. Attende ne iusticiam vestram facias coram hominibus tecum. Hebreus 6. Quia sicut anchora habemus animetur tecum. Spes enim in veteri testamento non induxit ad deum. Deinde cum dicit. Scientes fratres tecum. in speciali commemorat eos bona quos primo commendat quod deuote et prompte suscepit predicationem non obstante tribulatione. Secundo et propter tribulationem ab ea non recesserunt in secundo capitulo ibi. Nam ipsi scitis tecum. iterum prima pars dividitur in duas: quod primo ostendit qualis fuit ista predicatione. Secundo qualiter ab eis recepta ibi. Et vos imitatores tecum. Circa primum tria facit: quod primo ostendit quod circa eos sciebat. Secundo modum predicationis sue ibi. Quia euangelista tecum. Tertio quid ipsi sciebant de apostolo ibi. Sicut scitis tecum. Dicit ergo. Fratres dilecti a deo: non solus communiter inquit dat eis natura: sed in quantum specialiter ad bona eterna estis vocati. Malachias 1. Jacob dilexi tecum. Deuteronomio 32. Diligit populos tecum. Selectione vestram. Quasi dicat. Certeitudinaliter cognosco vos esse electos: quod hanc electionem non meruitis sed a deo estis gratuitamente electi. Et hoc scio quod deus dedit mihi magnum argumentum in predicatione secundum quod illi quibus loquuntur sunt a deo electi les quoniam deus dat eis vel mihi gratiam copiose predicandi eis. Consequenter quod dicit Zechiel 3. Et lingua tua adhuc faciat psalmo tuum tecum. Et ideo primo commemorat quod virtus eis predicta causit. Secundo inducit eos propter testimonium ibi. Sicut scitis tecum. Virtus quidem quod non fuit in sublimitate sermonis sed in virtute pime Cor. 2. Sermo meus et predicatione mea non est sensibilibus humanis sapientibus ostensione spiritus et virtutis tecum. Propter pime Cor. 4. Non enim in sermone est regnum dei sed in virtute. Ne potest referri ad confirmationem predicationis vel ad modum predicandi. Si ad primis confirmata fuit predicatione mea vobis non argumentum sed virtute mirabilior. Unde dicitur Marcus ultimo. Domino cooperante et sermonem confirmingante sequentibus signis. Itet in datione spiritus sancti. Capitulo 10. Adhuc loquente petro: verba haec cecidit spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum tecum. Hebreus 2. Contestante deo signis et portentis et variis virtutibus et spiritus sancti distributionis bus tecum. Et in plenitudine tecum. Et hoc additum ne crederent

In epistolam I ad Thessalonicenses II

semper recipiſſe q̄ iudei. Quia vicit. Spiritus sanctus nō est personax acceptor: sed in ea plenitudine fuit ap̄ vos sicut apud iudeos. Act. 2. Repleti sunt omnes spiritu sancto tc. Sed si ad secundū sic virtute id ē virtuosā vitā vobis ostendens. Act. pmo. Epit domin⁹ facere et docere tc. Et in spiritu sancto sc̄z suggerente. Dat. 10. Hō eis vos qui loquim⁹ tc. In plenitudine multa sc̄z quia instruxi vos de omnib⁹ que pertinent ad fidem necessaria. Inducit autem eos testimonii ad hoc c̄ dicit. Quia vos scitis tc. id ē qualia dona et virtutes ostendimus in vobis. 2. Cor. 5. Spero autē et in conscientia vestris manifestos nos esse. Deinde cum dicit. Et vos imitatores tc. ostendit quomodo predicationē suā vir tuose recuperant nec propter tribulationes recesserunt. Et primo ostendit eorum virtutem in hoc et alios imitati sunt. Secundo q̄ alii se imitabiles p̄siterunt. Ita ut facti sitis tc. Circa primum duo facit: quia pmo ostendit quos sunt imitati. Secundo in quibus sunt imitati: ibi. Exceptientes tc. Circa primum dicit q̄ imitati sunt eos quos debuerunt scilicet prelatos. Et ideo dicit. Imitatores vos facti tc. Philip. 3. Imitatores mei esto fratreſ tc. Sed imitati sunt non in eo in quo delinquuntur sicut homines: sed in quo imitamus christum. Unde et dicit pme Cor. 4. Dixi imitatores mei esto sicut et ego christi. id ē in quo imitatus sum christum sc̄z in patientia tribulationis. Mat. 16. Si quis vult post mevenire abneget semetipm et tollat crucem suaz et sequatur me tc. pme Pet. 2. Christus passus pro nobis vobis relinqns exemplū ut sequamini vestigia eius tc. Et ideo dicit. In multis tribulationibus: id ē quis multa tribulatio ininxeret propter verbum: tamē illud acceptissim⁹ cuius gaudio Jac. pmo. Omne gaudium existimat fratres mei cum in temptationes varias incideritis tc. Act. 5. Videnti apostoli gaudentes a conspectu concilij: quoniam digni habiti sunt pro nomine iefu contumeliam pati tc. Ita gaudio spiritus sancti. Non alio quoquoniam qui est amor dei qui facit gaudium patientibus propter xp̄m qui amat eum. Cant. 8. Si dederit homo omnē substantiam dom⁹ sue pro dilectione quasi nihil despiciet eā. Et sic eis imitatores nostri q̄ sc̄z alii sunt imitabiles. Ita dicit. Ita ut et facti sitis tc. Circa quod tria facit: quia primo ostendit eos et ē imitabiles. Secundo quomodo eoz fama diuulgata est ibi. A vobis enim diffamat⁹ est tc. Tertio quomodo ab omnibus laudabantur populis ibi. Ip̄i enim annunciant tc. Dicit ergo. Ita perfecte nos imitati esti vi sc̄tis faci forma id ē exemplum vite non solum in terra vestra sed in alijs. Mat. 5. Sic lucet lux vestra corā hominibus ut videant opera vestra tc. Sed creditent⁹ forma facti eis: quib⁹ fides vestra immotuit. Ad q̄d bonus vestra accessit. A vobis enim diffamat⁹ est sermo domini tc. Et signum huīus ē: quia nō ē necesse tc. Boni enim predictoris ē bona aliorū in exemplū adducere 2. Cor. 9. Vestra enim emulatio prouocavit plurimos. Deinde cum dicit. Ip̄i enim. tc. ponit eoz laudē qua ab alijs laudabant̄ quia de vobis annunciant. tc. Proverb. ultimo. Laudent illam in portis opera eius. tc. Laudant autem in vobis mea predicationē et vestrā conversionem. Annunciant ergo qualem introitū habueritis ad vos: quia cum magna difficultate et in tribulatiōnib⁹. Laudant etiam vestrā conversionem. Et ostendit quomodo a quo et ad quid conuersi sunt. Quo ad primū

dicit. Et quoniam conuersi estis ad deū id est q̄ faciliter et perfecte. Jobelis. 2. Conuertim⁹ ad me in toto corde vestro. tc. Eccl. 5. Ne tardes conuerti ad dominū et ne differas de die in diem tc. Quo ad secundū dicit. A simula crisi pme Cor. 12. Scitis quoniam cum gentes essetis ad simulacra mortuā pur ducebamini cunctes tc. Quo ad tertium dicit. Servire deo et seruitute latrīe: nō creature sed deo. Contra quod dicit Ro. pmo. Servieris creaturē potius q̄ creatori tc. Et dicit. Quo ut excludat ydolatria cultum quia ydolatre colebant quosdāz mortuos quorum animas dixerunt deificatas: sicut Romulū et Herculē. Et ideo dicit vno. Deutero. 32. Quo ego in eternū tc. Itē quia platonici putabant quasdam substantias separatas deos esse participationē. Dicitur vero nō participationē diuine nature. sed quia serviientes sunt remunerandi: ideo quia sic estis restat ut remunerationem expectetis. Unde dicit. Et expectare filium eius sc̄z dei de celis descendēt. Luc. 12. Et vos similes hominibus expectantib⁹ dominū suū quando reuertatur a nuptijs. tc. Es. 30. Beati omnes qui expectant eum. tc. Illi autē sunt qui sunt lumbis precincti. Quo autē expectam⁹: sc̄z resurrectionē: ut sc̄z ei cōformemur. Unde dicit. Quem suscitauit ex mortuis iefum. Roma. 8. Qui suscitauit iefum christum a mortuis iustificabit et mortalia corpora vestra. tc. Philip. 3. Reformabit corp⁹ huius militaris nře configuratuz corpori claritatis sue. tc. Itē liberari a pena futura que iminet reis. A causa autē pene sc̄z peccato liberamur per christuz. Unde dicit. Qui erit puit vos. tc. Apoc. 6. Abscondebit vos a facie sedentis super thronum et ab ira agni tc. Ab hac ira nullus poterit nos liberare nisi xps. Mat. 3. Quis demonstrabit vobis fugere a ventura ira?

Capitulū secundū.

Dum ipsi scitis fratres introitum nostrū ad vos: q̄r nō inanis fuit sc̄z ante passi multa et cōtumelij affecti sicut scitis in philippis fiduciā habuim⁹ i deo nō loqui ad vos euā gelū dei multa sollicitudine. Exhortatio enī nostra nō de errore neq; de īmundicia: neq; in dolo: sed sicut pbati sumus a deo ut crederet nobis euangelij ita loquimur: nō quasi hoībus placentes sed deo qui probat corda nostra. Neq; em̄ aliqui fuimus in sermone adulatiōis sicut scitis neq; in occasione avaricie: deus testis ē: nec querentes ab hominib⁹ gloriā neq; a vobis: neq; ab alijs: cū possem⁹ vobis oneri ēē ut xp̄i apli. Sicut sc̄tis sumus pauili in medio v̄fī tanq̄ si nutrit̄ foueat filios suos: ita desiderantes vos cupide. volebam⁹ tradere vobis nō solum euangelij dei: sed etiā alias nřas q̄m charis sumi nobis facti estis. Memores enim factis estis frēs laboris nři et fatigatiōis nocte et die operātes: ne quē v̄fī grauarem⁹ pdicātūmus in vobis euangelij dei. Vos testes estis et deus q̄s sancte et iuste et sine q̄rela vobis qui credidistis affūim⁹ sicut scitis qua-